

**CONSIDERACIONS PRÀCTIQUES
SOBRE L'ADOPCIÓ I TINENÇA
RESPONSABLE D'ANIMALS**

La decisió d'adoptar un ca o un moix ha de ser estudiada responsablement per tots els membres de la família. No es tracta d'una jogueta per al cap de setmana ni d'un premi per haver tret bones notes. Un ca o un moix poden viure molts d'anys.

Els animals ens proporcionen moltes de satisfaccions però al mateix temps ens suposen algunes obligacions que haurem d'estar disposats a assumir, tant per a nosaltres com per als altres ja que no a totes les persones els agraden de la mateixa manera.

Abans de decidir adoptar o comprar un animal, hauríem de reflexionar i informar-nos sobre els problemes que es poden presentar en un futur. És fonamental educar el nostre animal ensenyant-li unes pautes de conducta.

Sovint sentim a dir que la gent es queixa dels seus animals perquè no han resultat com ells esperaven.

Alguns motius de queixa són el caràcter aspre o desobedient del ca, que lladra amb massa freqüència, no aprèn a fer les seves necessitats fora de casa, perd massa pèl, embruta la casa durant el període...; el moix espanya mobles i cortines amb les ungles, orina per tota la casa, miula a la nit per sortir, el renou que produeixen les moixes en zel...

Totes aquestes situacions tenen solució però és fonamental tenir uns coneixements mínims i, si cal, fins i tot s'haurà de consultar professionals per a evitar que succeeixin, ja que en cas contrari podrien generar situacions de maltractament o abandonament.

Per tot això és important que ens aturem a pensar en el que suposarà recollir un ca o un moix i integrar-lo dins el nostre hàbitat i s'ha de ser conscient que podem gaudir de la seva companyia durant un període de temps de vegades superior als 15 anys. Per això, abans de prendre la decisió de comprar o adoptar un animal de companyia **ÉS IMPORTANT SABER...**

- Disposam de l'espai adequat per al seu allotjament?
- Tenim temps lliure suficient:
 - Per a dedicar-ne part al nostre animal de companyia
 - Per a treure'l a fer les seves necessitats, i recollir els excrements
 - Per a treure'l a fer exercici i jugar amb ell, independentment de les condicions climatològiques
 - Per a dur-lo al veterinari
 - Per a educar-lo
 - Per a raspallar-lo, rentar-lo

- Què en farem quan ens n'anem de vacances?
- Tenim la paciència i els coneixements mínims per a educar-lo correctament?
- Coneixem la normativa que els afecta?
- Coneixem la despesa que ens suposarà:
 - Alimentació
 - Tractament sanitari
 - Col·locació de microxip
 - Assegurança de responsabilitat
- Coneixem quin animal (ca, moix, peix) s'adapta millor a les nostres possibilitats?

No es tracta de desanimar ningú sinó al contrari, consideram que la convivència amb un animal ens aportarà molt més del que ens pugui llevar i tots els condicionaments que s'han dit es veuran recompensats pels beneficis que ens proporcionaran els nostres nous amics.

Tenir un ca o un moix que ens espera, que reclama, impacient, el menjar, que requereix la nostra atenció, és una cosa que difícilment es pot expressar en simples paraules. Són emocions i sensacions, molt fortes, molt personals.

Per a algunes persones, el passeig amb el seu animal constitueix un estímul per a sortir de casa, vèncer la peresa, per a conèixer altres persones. Altres vegades el simple fet d'estar amb la nostra mascota ens aporta moments de relaxació, companyia, diversió.

COM OBTENIR UN ANIMAL DE COMPANYIA?

Hi ha diverses maneres d'adquirir un animal de companyia, però el més correcte probablement seria la seva adopció en qualque centre de protecció animal, on esperen impacients cans i moixos que estan desitjant una nova família. Els cans i moixos allotjats en aquests centres són els que més necessitat tenen d'una nova llar.

Un cop adoptat un animal, serem responsables de les seves accions i de la seva salut.

I recordau que

L'ADOPCIÓ D'UN ANIMAL ÉS PER SEMPRE I NO ÉS OBLIGATÒRIA

MALALTIES TRANSMISSIBLES DELS ANIMALS A LES PERSONES

Un tema que preocupa els propietaris dels animals de companyia, sobretot quan hi ha infants a la família, és el de les possibles malalties que els animals ens puguin transmetre.

Quan a un animal se li diagnostica una malaltia, la pregunta més freqüent que se sol fer és “es pot contagiar a les persones?”

Les malalties que es transmeten dels animals a les persones es diuen zoonosis. S’ha de destacar que no sempre l’animal ha de parèixer malalt per a ser capaç de transmetre una malaltia. De vegades, encara que es mantingui l’animal en bones condicions o sense contacte directe amb altres animals, poden tenir certes malalties, per la qual cosa, el típic comentari “no, si el meu ca no ha estat mai malalt” o “si el meu moix no surt de casa”, no hauria de justificar deixar de prendre certes precaucions.

Les principals zoonosis estan produïdes per paràsits (zoonosis parasitàries) o per bacteris, virus i fongs (zoonosis infeccioses). Mereix una especial atenció el coneixement de les formes de contagi d’aquestes malalties a les persones, per a poder prevenir-les millor.

Principals formes de transmissió de les malalties:

- Contacte amb les defecacions dels animals: cucs (*Larva migrans*, hidatidosi), protozous (toxoplasmosi)
- Contacte amb secrecions i orina: leptospirosi
- Contacte directe entre animals i persones: sarna (àcars), fongs (tinya)
- Contagi per mossegades: virus, ràbia
- Contagi per picades d’insectes: paparres (malaltia de Lyme, febre botonosa mediterrània o la paràlisi de la paparra), moscards (leishmaniosi, filariosi)

RESPONSABILITATS DELS PROPIETARIS EN RELACIÓ A LES ACCIONS I SALUT DELS SEUS ANIMALS

Educar el ca: un ca amb hàbits incorrectes pot ocasionar problemes importants a les persones o a altres animals. És important sociabilitzar els cans, han de jugar, córrer, interactuar amb altres. Per a això hi ha zones habilitades per l'Ajuntament, així com clubs canins, on els cans poden realitzar diferents activitats.

Procurar el seu benestar: el propietari d'un animal ha de procurar-li alimentació, beguda, exercici i assistència sanitària, així com una llar adequada a les seves necessitats. El temps que necessita un ca per a fer exercici depèn del seu grau d'energia. Com a éssers vius que són, tenen unes necessitats per satisfer i com a animals de companyia aquestes necessitats han de ser ateses pels seus propietaris.

Evitar les gestacions no desitjades: consultar sobre els diferents mètodes anticonceptius existents i evitar ventrades indesitjades que poden ocasionar el sacrifici o l'abandonament dels cadells.

Identificar el ca mitjançant la implantació del microxip: aquest sistema facilitarà la localització de l'animal en cas de pèrdua. Així mateix, els trasllats, canvis de propietari, baixes, s'han de comunicar.

Vacunar els animals de companyia i/o realitzar els tractaments ordenats per les autoritats sanitàries. Actualment és obligatori vacunar els cans de la ràbia i en situacions concretes d'altres malalties infeccioses. (Consultau el vostre veterinari.)

Conduir l'animal adequadament sempre que es trobi a llocs on circulen persones, tals com vies i espais públics, subjecte amb collar i cadena d'una longitud màxima de 2 metres.

SI EL VOSTRE CA ESTÀ CATALOGAT COM A POTENCIALMENT PERILLÓS (CPP) TENIU L'OBLIGACIÓ DE Inscriure'l al registre d'animals potencialment perillosos, obtenir la llicència administrativa corresponent i dur aquests documents damunt quan passegeu el ca.

Conduir-lo amb morral i cadena o corretja no extensible de no més de dos metres de longitud quan circuleu per la via o espais públics o similars.

No passejar una persona simultàniament més d'un ca d'aquestes característiques.

Al nostre web, <http://csmpa.palmademallorca.es>, s'exposen els requisits legals per a la tinença d'aquestes races.

SI DECIDIU ADOPTAR UN MOIX HEU DE SABER

És un animal molt independent, amant de la llibertat, però a més, és molt sensible i afectuós.

Els moixos no han d'estar lligats, han de disposar de la major part del nostre domicili per a passejar, amb:

- Accés a aliment i aigua que haurà de canviar-se diàriament.
- Safata amb arena o terra per a fer les seves necessitats, que haurà de canviar-se amb adequada freqüència. La safata s'ha de netejar amb aigua calenta amb freqüència setmanal.

- Ha de disposar d'un rapinyador. Els moixos domèstics esgarraparan per a marcar el territori i cridar l'atenció dels seus propietaris.

- Han de disposar del seu llit o lloc de repòs.

- Igual que els cans, necessiten visites periòdiques al veterinari. Ell us informarà dels tractaments necessaris.

- Encara que no obligatori, és molt recomanable l'aplicació del microxip en els moixos, que facilita la seva recuperació en cas de pèrdua.

El caràcter independent i aventurer dels moixos, principalment dels que viuen en semilibertat (jardins, cases de camp, terrasses, etc.), ens obliga a ressaltar la necessitat de l'esterilització d'aquesta espècie, per a evitar les sobrepoplacions de moixos de carrer.

ELS AVANTATGES DE L'ESTERILITZACIÓ

L'Ajuntament recorda la necessitat d'esterilitzar els cans i els moixos amb la finalitat de disminuir el nombre d'animals albergats a refugis públics o privats.

L'esterilització dels animals de companyia aporta avantatges per a ells, per als seus propietaris i per a la resta de veïns.

Algun dels avantatges que podem ressaltar són:

- En els mascles evita els tumors de testicles i disminueixen els tumors de pròstata.
- En ells també disminueixen o desapareixen determinats tipus d'agressivitat.
- En les femelles evita els tumors i quists ovàrics i si l'esterilització es realitza en edats primerenques, disminueixen considerablement els tumors de mama.
- En tots dos sexes disminueix la disseminació de determinats processos infecciosos, el marcatge territorial i l'intent de fugides.

Els animals adoptats a Son Reus poden esterilitzar-se a les nostres dependències a preus reduïts.

RECOMANACIONS PER A LA CONVIVÈNCIA

Un animal de companyia proporciona moltes satisfaccions, però al mateix temps genera algunes obligacions que s'han d'assumir en benefici de tots.

Els cans i els moixos poden causar molèsties als ciutadans, a causa d'olors i renous provocats per unes instal·lacions inadequades per al seu manteniment, per insuficiència de temps dedicats a ells o una deficient educació.

Una de les denúncies més freqüents són les molèsties per renous. Els cans poden lladrar per causes molt diverses, de forma que el lladruc pot indicar tant una predisposició agressiva, com ser una forma de cridar l'atenció, un senyal de joc o una salutació. El lladruc també pot estar provocat per estímuls externs. Els propietaris dels cans han de cercar solucions per a evitar-ho. En la majoria dels casos, els veterinaris poden diagnosticar i tractar les causes dels lladrucs.

Poden originar accidents de trànsit quan travessen la carretera sense control i a més poden provocar situacions d'agressions a ciutadans o a altres cans si no es prenen les mesures obligatòries de control (collar i corretja) i seguretat (morral).

Aquestes recomanacions i normes estan basades en el sentit comú i tenen com a finalitat facilitar la convivència entre les persones i els animals de companyia. Entre tots podem evitar l'aparició de conflictes i aconseguir que la relació sigui al més agradable possible.

Gaudiu del vostre animal de companyia i no oblideu que CUIDANT-LO A ELL ENS CUIDAM A TOTS

Centre Sanitari Municipal de Protecció Animal

Camí de Son Reus s/n

Teléfono 971 43 86 95

www.palma.es

mail centreproteccioanimal@sf.palma.es